

Ds. C.G. Vreugdenhil

Triomf tocht

**Overdenkingen van
Pasen naar Pinksteren**

Ds. C.G. Vreugdenhil

Triomftocht

OVERDENKINGEN VAN
PASEN NAAR PINKSTEREN

Vierde druk

g

Woord vooraf

Het boek dat hier voor u ligt, heeft als titel: *Triomftocht*. Het bestaat uit 56 overdenkingen van Pasen naar Pinksteren. Na het boek *Borgtocht*, waarin de lijdende en vernederde Christus centraal staat, verschijnt nu dit boek als het vervolg daarop, waarin het licht valt op de opgestane en verheerlijkte Christus. Na Zijn vernederende borgtocht volgt immers Zijn triomftocht, waarin Hij schittert als de Overwinnaar op de dood, de zonde en de satan.

U kunt dit dagboek lezen in de tijd vanaf Pasen tot en met een week na Pinksteren. Eerst staat de opgestane Christus centraal. Daarna worden Zijn verschijningen aan de discipelen overdacht. Een volle week wordt besteed aan het Paasevangelie van Paulus in 1 Korinthe 15. Een week handelt over het feit van de Hemelvaart. Een week gaat over Pinksteradvent en de laatste week worden onze gedachten meegenomen naar het Pinksterfeest en de vervulling met de Heilige Geest.

Boven elke meditatie staat een gedeelte uit de Bijbel dat die dag gelezen kan worden. De overdenkingen in dit boek willen de lezer aanmoedigen tot Schriftonderzoek, meditatie en gebed. Het is mijn hartelijke verlangen dat de thema's, die ik in dit boek aanreik, aanmoedigen tot verder Schriftonderzoek en verdieping in de kennis van de Bijbel. Kennis van de Schrift en inzicht in de uitleg ervan zijn van wezenlijk belang voor het goed functioneren van het geloofsleven.

Van harte hoop ik dat deze uitgave mag dienen om jongeren en ouderen te brengen tot een levende relatie met God, maar

ook dat zij mag strekken tot verdieping van het geloof van degenen die de Heere vrezen en boven alles dat het mag zijn tot de verheerlijking van de Heere, Die te prijzen is tot in eeuwigheid.

Vlissingen, winter 2008

Ds. C.G. Vreugdenhil

Inhoudsopgave

Woord vooraf 5

WEEK 1 Jezus is opgestaan

DAG 1. Door de liefde naar het graf gedreven 11

DAG 2. De afgewentelde steen 14

DAG 3. Hemels licht over de opstanding 18

DAG 4. Het geopende graf 22

DAG 5. Nu vangt het nieuwe leven aan 25

DAG 6. De boodschap van de engel 29

DAG 7. Hij is hier niet, Hij is opgestaan 33

WEEK 2 Onderwijs over de opstanding

DAG 8. Een teken van de opstanding 39

DAG 9. De Paasopdracht 43

DAG 10. Maria zoekt haar Heere 47

DAG 11. Jezus openbaart Zich aan Maria 51

DAG 12. De opzoekende liefde van Jezus 55

DAG 13. Een vriendelijke terechtwijzing 59

DAG 14. Het toe-eigenende geloof van Thomas 63

WEEK 3 De Emmaüsgangers

DAG 15. Een levend verlangen naar Jezus 69

DAG 16. Jezus' pastorale benadering 73

DAG 17. Het luisterend oor van Jezus 78

DAG 18. Jezus bestraft het ongeloof 82

DAG 19. Jezus opent de Schriften 86

DAG 20. Waarom moest Christus lijden? 90

DAG 21. Harten die branden van verlangen 94

WEEK 4 Jezus openbaart Zich als de Opgestane

DAG 22. *De ontmoeting met de levende Christus* 99

DAG 23. *Geopende ogen* 103

DAG 24. *Gezonden in de wereld* 107

DAG 25. *Zes stille getuigen tegen Petrus* 111

DAG 26. *Hebt gij Mij lief?* 116

DAG 27. *Gij weet dat ik U liefheb* 120

DAG 28. *Heere, Gij weet alle dingen* 124

WEEK 5 Het opstandingsevangelie uit 1 Korinthe 15

DAG 29. *De kern van de Evangelieboodschap* 129

DAG 30. *De ellendigste van alle mensen* 132

DAG 31. *Christus is opgewekt* 136

DAG 32. *De prikkel van de dood* 139

DAG 33. *De overwinning op de dood* 142

DAG 34. *Het Paasappel van Paulus (1)* 146

DAG 35. *Het Paasappel van Paulus (2)* 150

WEEK 6 De hemelvaart van Christus

DAG 36. *Jezus' gang naar de Olijfberg* 155

DAG 37. *De zegenende handen van Jezus* 160

DAG 38. *Het onvergankelijk priesterschap van Jezus* 164

DAG 39. *Jezus werd opgenomen in de hemel* 168

DAG 40. *Jezus is nagestaard door de discipelen* 172

DAG 41. *Jezus wordt gepredikt door de engelen* 177

DAG 42. *Jezus zal komen op de wolken* 182

WEEK 7 De belofte van de Heilige Geest

DAG 43. *Jezus bidt om de komst van de Trooster* 187

DAG 44. *Het werk van de beloofde Trooster* 191

DAG 45. *De Geest der waarheid* 195

DAG 46. *Het blijven van de Trooster* 199

DAG 47. *De belofte van de Vader* 203

DAG 48. *Blijven in de stad Jeruzalem* 207

DAG 49. *Eendrachtig volharden in het bidden en smeken* 211

WEEK 8 **Pinksteren, het feest van de vervulling**

DAG 50. *Het Pinksterfeest en de Pinkstertekenen* 217

DAG 51. *De eerstelingen van de volkerenooft* 221

DAG 52. *Het feest van de jeugd en van de ouderen* 225

DAG 53. *De vervulling met de Heilige Geest* 229

DAG 54. *Een paar kenmerken van de vervulling* 233

DAG 55. *Een zaak van meer of minder* 237

DAG 56. *Een Pinkstergemeente die God prijst* 241

WEEK 1

Jezus is opgestaan

'En als de sabbat voorbijgegaan was, hadden Maria Magdalena, en Maria, de moeder van Jakobus, en Salome specerijen gekocht, opdat zij kwamen en Hem zalfden. En zeer vroeg op den eersten dag der week, kwamen zij tot het graf, als de zon opging; En zeiden tot elkander: Wie zal ons den steen van de deur des grafes afwentelen? (En opziende zagen zij, dat de steen afgewenteld was) want hij was zeer groot. En in het graf ingegaan zijnde, zagen zij een jongeling, zittende ter rechter zijde, bekleed met een wit lang kleed, en werden verbaasd. Maar hij zeide tot haar: Zijt niet verbaasd; gij zoekt Jezus den Nazarener, Die gekruist was; Hij is opgestaan; Hij is hier niet; ziet de plaats, waar zij Hem gelegd hadden' (Markus 16:1-6).

DAG 1. Door de liefde naar het graf gedreven

Lezen: Markus 16:1-8

Ziet u ze gaan, die vrouwen op weg naar het graf? Het is nog vroeg in de morgen. Toen ze van huis gingen was het nog bijna donker, maar nu begint het toch al lichter te worden. De eerste zonnestralen verwarmen de aarde. Het is in Jeruzalem en daarbuiten nog niet druk. Er zijn nog maar weinig wandelaars zo vroeg in de morgen. Dat kleine gezelschap vrouwen valt echter wel op. Ze zijn vroeg uit de veren en duidelijk van plan iets te gaan doen. Ze hebben de nodige spullen bij zich. Bepaald opgewekt zien ze er niet uit. Hun hart is vol van verdriet: ze hebben hun Meester verloren, Die hen zo lief was. Wat hebben ze veel verwachting van Hem gehad. Maar nu is alle hoop de bodem ingeslagen.

Hun gedachten zijn nog bij Goede Vrijdag. Toen is hun Meester gestorven aan het kruis. Van een afstand hebben Maria Magdalena en de andere Maria en Salome alles gadeslagen. Hartverscheurend was Zijn lijden aan het kruis geweest en hoe had Zijn sterven hun aangegrepen. Aan de intieme omgang met hun Meester is abrupt een einde gekomen. Ze zullen Zijn liefdevolle stem niet meer horen.

Ze hebben er alles aan gedaan om Hem toch nog een eervolle begrafenis te geven. Samen met Jozef van Arimathea en Nicodemus hebben ze Jezus begraven in de tuin van Jozef. Maar het

moest allemaal zo vlug gebeuren in verband met de komende sabbat. Daarna hebben ze specerijen gekocht om het dode lichaam van hun geliefde Meester te balsemen. Hun liefde voor Hem is nog even groot en de liefdeband is nog even sterk. In alle vroegte gaan ze naar het graf. Wat heeft de dood hen nog in de greep. Hun liefdedienst is een dodendienst. Ze bedenken niet dat Jezus gezegd heeft: Na drie dagen zal ik weer opstaan. Eén grote zorg hebben ze nog: voor de opening van het graf ligt een grote, zware steen. Hoe krijgen ze die weg? 'Wie zal ons de steen van de deur van het graf afwentelen?' Vervlogen is hun hoop. Twijfelmoedig en mismoedig gaan ze daar met een hart vol verdriet.

Lezer(es), voor we gaan letten op de hemel die het graf opent, letten we nog even op onszelf. Want het kan honderd keer Pasen geworden zijn, maar als wij de liefde tot de Heere Jezus niet kennen (zoals die vrouwen), blijft het nog donker in ons leven. Misschien herkent iemand zich in deze vrouwen in hun liefde voor Jezus en hun verbondenheid met Jezus. Kent u die trekkracht van de liefde vanuit het Woord, waarin Hij tot ons komt? En gaan we dan niet zoeken, net als de vrouwen, als mensen die Hem missen en daarom veel met het Woord bezig zijn?

O ja, soms zoeken we op de verkeerde plaats. Dan zoeken we de Levende bij de doden, maar op de bodem van ons hart ligt dan toch de liefde. En al menen die vrouwen dat de Heere Jezus nog in het graf is, ze worden door de liefde naar Hem togetrokken. Dat is toch de vrucht van het nieuwe leven: de liefde, die de Heere door Zijn Geest uitstort in je hart. Dan kun je nog wel op veel dwaalwegen gaan en op verkeerde plaatsen zoeken, maar je bent toch aan het zoeken. En als het goed is, leeft Hij in uw hart door het geloof in het Woord.

Weet u waar het op aankomt? Op het geloof in de opgestane Christus, Die ons verkondigd wordt, de Christus der Schriften.

En dat was nu voor de vrouwen zo'n worsteling. Jezus had hen verteld dat Hij op zou staan, maar ze sloegen er geen acht op. Laten wij dat wél doen. Zeker, de liefde trekt en we kunnen Christus niet missen. 'Al wat aan Hem is, is gans begeerlijk' (Hooglied 5:16). Hij is onze hoop en verwachting. Ons hart verlangt naar Hem. Maar wat u weten moet, is dat deze Jezus ook voor úw zonden gekruisigd is. Dan wordt het anders in uw leven.

Is dat uw verlangen? Is er dat uitzien naar de Heere Jezus en Zijn volkomen borgwerk? Alleen in die weg kan het echt Pasen voor ons worden. Maar omdat de Heere Jezus een volkomen Zaligmaker wil zijn, leert Hij ons dat zalig worden vanuit onszelf totaal onmogelijk is. Dat drijft uit naar Jezus. Veel kun je missen, maar Jezus niet. Zonder Borg en zonder vrede met God te moeten leven is zo bitter. Want Zijn gestalte is je toch lief geworden in het Evangelie, net als bij de vrouwen. Ze zijn door Hem onderwezen. Met koorden van liefde zijn ze tot Hem getrokken, maar ze hadden geen oog voor Zijn borgwerk. Daarom had het kruis alles stukgebroken. Toen zijn ze Hem kwijtgeraakt. Wat een gemis na al die heerlijke ontmoetingen, na die liefderijke omgang met Hem. Wat een verdriet nu Hij er niet meer is.

Door de liefde gedrongen gingen ze naar het graf. Herkent u het? Hebt u zo de dierbaarheid van de Borg gezien? Hebt u zo'n band met Hem gekregen en ingeleefd dat u Hem niet meer missen kunt? Het is u om Hem te doen geworden. Zijn liefde is u verklaard. En toch niet voluit te kunnen geloven voor uzelf, dat Hij is overgeleverd om úw zonden en is opgewekt tot úw rechtvaardiging. En daar zit u dan in uw gemis. Wat moet u doen? U moet uzelf onvoorwaardelijk overgeven aan Hem, vertrouwen op Zijn offer, zien op Zijn gewilligheid. Jezus leeft!

DAG 2. De afgewentelde steen

Lezen: Lukas 24:1-7

Let eens op de steen die is afgewenteld van voor het graf. Zie op Hem Die zoveel kracht bezit om de steen, die zeer groot was, weg te wentelen. We vragen naar de Heere en Zijn sterkte, naar Hem, Die al ons heil bewerkte (Psalm 118). De vrouwen blijven verward steken in de vraag hoe ze de steen van het graf zullen kunnen weggrollen. Dat is een strik waar ze zich niet uit los kunnen maken: 'Wie zal ons de steen van de deur van het graf afwentelen?' Wat moeten wij tegen die steen beginnen? Een beetje tegen de steen aan duwen helpt niet, dat is onbegonnen werk. Die steen is niet te verwrikken. Ze hadden op de Goede Vrijdagavond maar al te goed gezien hoe ontzettend zwaar die steen was. Die lag als een blok voor het graf en daarachter lag hun dode Jezus. Ze hadden gezien dat die steen zwaar was, maar ze hadden ook begrepen dat die steen zwaarwichtig was. Er was iets met die steen. Om de steen liepen zwaarbewapende wachters van de Romeinse wacht en op die steen zat het onverbiddelijke en onverbreekelijke zegel van Pontius Pilatus. En om nu deze met man en macht verdedigde en verzegelde steen te nemen, ontbrak het die vrouwen aan mankracht. Wie heeft de macht om het zegel te verbreken? Wiens arm is zo sterk om die sterke wacht te negeren? In deze klemmende vraag raken de vrouwen verstrikt. Die vraag ligt als een steen op hun hart. En die steen

op hun hart is even gewichtig geweest als die steen voor het graf.

Kom er eens bijstaan. Het ziet er hopeloos uit. Jezus is dood en begraven. Jezus is in hechtenis genomen en Zijn graf is hermetisch vergrendeld. Onafwendbaar. Zie je wel, zegt de duivel, dat het toch waar is: dood is dood! Dat is niet te achterhalen. Daar valt niets aan te veranderen. De dood heeft het laatste woord. Niet de opstanding en het leven hebben het laatste woord. Kijk maar naar het graf. En met die gestorven en dode Jezus ligt alle hoop vervlogen. In plaats van 'dit is de dag de roem der dagen...' klinkt het veel meer: 'ik wou vluchten, maar kon nergens heen...'

De Emmaüsgangers brengen dat pijnlijk nauwkeurig onder woorden: Wij hoopten dat Hij het was, Die Israël verlossen zou (Lukas 24:21). Alle hoop is vergaan. Jezus is dood en de steen ligt voor het graf. En wie haalt die steen daar weg? Het is alles 'dood' wat de klok slaat. Maar dan... opeens, in een ogenblik, zien de vrouwen iets: Zij, opziende, zagen dat de steen was afgewenteld. 'Opziende'; daar ligt de grote omkeer. Kennelijk liepen ze met een neergebogen hoofd. Geen wonder. Ik kan het goed begrijpen. U toch ook zeker? Kennelijk liepen ze daar met neergeslagen blik. Maar dan gaat de blik opwaarts naar de plaats waar Jezus is, naar de plaats van de Levensvorst, God de Zoon. Dat is het werk van de Geest, Die ons leert af te zien van onszelf en op te zien naar Jezus.

Wie schetst hun verbazing? Daar zien ze dat de steen is afgewenteld. Hij wás afgewenteld! Hoe voldongen en voltooid klinkt dat. Hier klinkt alles vol van feitelijkheid. Hier staat het feit van het leven tegenover dat vermoeden van het onverbiddelijke feit van de dood. Hier staat het feit van het open graf tegenover dat onverbiddelijke feit van het gesloten graf. Hier is omver gestoten wat onomstotelijk leek te zijn. Zolang wij

rekenen met onze mogelijkheden en onmogelijkheden en zolang wij neerwaarts blikken en binnenwaarts zien, is er geen hoop voorhanden. Biedt deze wereld hoop? Biedt uw eigen hart soms hoop?

Als je licht wilt hebben moet je niet in de kelder kruipen, maar dan moet je de deur opendoen en in het licht springen. Licht is niet binnen te vinden, maar buiten: buiten onszelf. Zolang we naar binnen zien, is er geen hoop voorhanden. Maar zie nu eens buiten uzelf, opwaarts... om op God te letten. Wat bij mensen onmogelijk is, dat is mogelijk bij God, bij de Heere, de God van Israël, bij Wie de uitkomsten zijn, zelfs tegen de dood (Psalm 68:21). Voor Hem zijn bergen vlak en zeeën droog. Voor Hem zijn stenen wel degelijk afwentelbaar en is de dood terdege afwendbaar.

Stelt u zich eens voor dat Pasen begonnen was zoals de vrouwen dachten. Dat zij de steen, die groot was, hadden moeten afwentelen. Dan zouden zij een bijdrage geleverd hebben aan Pasen. De steen was niet alleen groot, de steen werd ook zwaar bewaakt: dan hadden ze moeten vechten voordat het Pasen kon worden. Gelukkig is het anders. Pasen is in de hemel begonnen. God stuurde Zijn engelen naar de aarde om Zijn Zoon uit het graf te laten treden. Als de vrouwen het graf open gekregen hadden, was het nog geen Pasen geworden. Pasen was alleen mogelijk door de kracht uit de hemel, die Jezus' dood overwon.

Het begin van het Paasfeest ligt in de hemel, bij de Vader. God deed Zelf de deur naar de aarde open. Daar gingen de engelen als gediensstige geesten. De Zoon werd door de heerlijkheid van de Vader opgewekt (Romeinen 6:4). Eerst ging de deur van de hemel open en daarna die van het graf. Op Pasen komt God naar deze wereld terug en Hij bereidt Zijn Zoon een glorieuze uitgang uit het graf. Dat God dit doet en zijn engelen zendt,

betekent dat Hij het offer van Christus heeft aangenomen. God tekent de kwitantie. De betaling op Goede Vrijdag was voldoende. Alles, alles is voldaan! De steen is afgewenteld. De vrouwen behoeven daar zelf niets meer aan te doen.

Lezer(es), hebt u geleerd dat u machteloos staat als het gaat om de verlossing? We staan schuldig aan Gods wet en we hebben geen cent om onze schuld te betalen. Wat krijgt Jezus daar waarde: Hij, Die de dood en de hel, de zonde en het verderf overwon. En wie zich aan Hem gewonnen geeft – door het behoeftige en armlastige geloof – die wordt de koning te rijk. Die is voor eeuwig geborgen in het bloed van het Lam. Zoek het niet in uzelf, maar in de opgestane Levensvorst. Wie in Hem gelooft zal leven.

DAG 3. Hemels licht over de opstanding

Lezen: Mattheüs 28:1-6

‘En opziende zagen zij, dat de steen afgewenteld was, want hij was zeer groot.’ Denkt u zich eens in: zou Hij, Die de rotsen formeerde – er is geen rotsmassief of God weet ervan, het is alles schepping van God – zou Hij geen zeggenschap hebben over een steen? Is ook het zwaarste graniet tussen Zijn vingers niet als leem? En is ook het meest verpletterende gewicht in Zijn handen niet als de lucht? Vergist u zich niet in deze God. Wat voor aardse stervelingen totaal onmogelijk is, dat is voor God in Zijn hemelse kracht in een ogenblik, in een wending van de hand geschied.

Vergeet toch niet dat Hij de Schepper is. Pasen vangt in de hemel aan, nooit bij ons. Wij brengen het leven uit de dood niet voort, maar God wel. En God is ons voor. Net als bij de schepping in den beginne. God sprak: Er zij licht! En er was licht, de eerste dag. Zo is het nu ook op deze eerste dag van de herschepping. Daar is de Zon der Gerechtigheid de zon van de schepping voor. God wekte Zijn Kind op, het eeuwige Licht, voordat de zon verrees. De eerste dag van de herschepping. In alle vroegte zond God vóór zonsopgang de engelen naar de graftuin. En – zo lezen we in de andere Evangelieën – de aarde begint te schudden en te scheuren en de grafsteen wijkt onder de handen van de engel, onder de handen van de hemel, en de wachters beven en vluchten.

De hemel lacht. Daar staan die levende wachters om een dode te bewaken. Maar nu staat de Dode op en die levende wachters worden als doden en weg zijn ze. Vol majesteit en in hemels ornaat, in het heilige wit van de hemel, neemt de engel van de hemel soeverein plaats op de grafsteen, die Jezus opgesloten moest houden in de dood. De hemel ging open. De Schepper is daar en de steen moet opzij en de dood moet eruit. Het graf is ontsloten en opengestoten. De steen is weggestoten.

Rabbinaat en Rome hebben samengespannen om Christus te kluisteren. Ze stelden Jezus paal en perk. Maar God in de hemel lacht en Hij wentelt soeverein al hun palen en perken opzij. Ook de vrouwen behoeven deze hindernis niet meer te nemen. 'En opziende zagen zij dat de steen afgewenteld was.' Er staat: 'zagen zij'. In het Grieks staat een woord met een diepe betekenis. Dat woordje 'zagen' betekent dat ze meer dan gewoon zagen. Het betekent ook dat ze het inzagen. Het Griekse woord betekent: zien met verlichte ogen. Daar valt licht over. U kent die uitdrukking wel. Heere, laat er toch licht vallen over Uw Woord, anders ben ik er stekeblind voor. Wel, dat wordt hier bedoeld. Daar valt licht over, hemels licht. Ze zien. Nee, nog niet alles is op slag duidelijk. Zo werkt God ook meestal niet. Hij neemt er de tijd voor, omdat wij zo hardleers zijn. We zouden het ook niet alles in één keer kunnen verdragen. De Heere heeft daar Zijn wijze redenen voor.

Er blijft nog veel omsluierd, want straks zijn ze nog verbaasd. Er blijft nog iets van vreesachtigheid en twijfelmoedigheid in hun leven, dat is waar, maar er valt tegelijkertijd toch iets van het hemelse licht over de opstanding van Christus. 'Opziende zagen zij,' met die wondere, verlichte ogen. Het graf ligt open en daar zien ze iets van. Wat de mensen ten kwade gedacht hebben, dat heeft de Heere ten goede gekeerd. De mensen hadden die steen voor het graf gewenteld: goedbedoeld door

Jozef van Arimathea. De Joden hadden om een wacht voor die steen gevraagd en gedacht: Ziezo, nu kan Jezus er nooit meer uit. Mensen hebben het ten kwade gedacht, maar nu komt God op Pasen en Hij wendt het ten goede.

Wat door de hemel is geschied, dat is om Jezus' wil een feit geworden. Want die vrouwen hadden het er niet naar gemaakt. En wij hebben en het er ook niet naar gemaakt. Wij hebben het ernaar gemaakt dat 'dood' inderdaad 'dood' zou zijn als loon op de zonde. Maar nu is Jezus tot in de dood gegaan om het ernaar te maken dat de dood niet het laatste woord zou hebben en om zo de dood van binnenuit te overwinnen. Hij heeft het ernaar gemaakt dat de steen zou worden afgewenteld.

Op Goede Vrijdag was de deur van het leven achter Christus gesloten. En de steen van de dood lijkt een eind te maken aan alle hoop op herstel. Dit is onherstelbaar, zegt het gezonde verstand. Onherroepelijk. Daar valt niets meer aan te verwrikken. De dood laat zich niet wegdringen. De Vader en de Zoon en de Heilige Geest oordelen daar echter anders over. Wat voor ons een punt lijkt, is een dubbele punt. U weet wel wat een dubbele punt is. Dat betekent: het gaat verder, het belangrijkste komt nog. Zo is dat hier ook. De dood van Christus is een dubbele punt. Jezus is overgeleverd om onze zonden, maar ook opgewekt om onze rechtvaardiging (Romeinen 4:25).

Hier is Jezus, Die de bezoldiging der zonde droeg tot in de dood, maar om Wiens wil het leven de genadegift van God is. Wat voor ons een vergrendeling lijkt, is bij God een doorgang. Knoop het in uw oren. Het kan zo vast, muurvast zitten in ons leven, maar bij God is de dood een doorgang. En het moge dan waar zijn dat volgens de wet van de zonde het graf zegt: 'nooit genoeg', maar volgens de wet van Christus' Zelfofferande zegt het graf op Paasmorgen: 'het is genoeg'. Het graf is ontledigd,

de straf is gedragen, de schuld is betaald en het onafwendbare is afgewend. Dat God Zijn engelen zendt, betekent niets anders dan dat God 'Amen' zegt op het volbrachte werk van Christus. Als u dat nu ook doet – door het geloof – dan hoeft u niets meer aan te brengen. Dan mag u de vrede door het bloed van het kruis ervaren en uw leven laten leiden door de opgestane Vorst van Pasen.

In *Triomftocht* staan dagelijkse overdenkingen voor de periode van Pasen tot en met de week na Pinksteren. In acht weken wordt de lezer in een dagelijkse overdenking gewezen op de opgestane en verheerlijkte Christus, vanaf Zijn verrijzenis, via de verschijningen aan Zijn discipelen en Zijn hemelvaart, tot de uitstorting van de Heilige Geest. Afzonderlijke aandacht krijgt het opstandingsevangelie uit 1 Korinthe 15. Het boek begint waar *Borgtocht* afsloot. Wie begint op paaszondag en iedere dag een stukje leest, komt bij de laatste meditatie uit in de week na Pinksteren. Dit boek is een handreiking bij het overdenken van de heerlijkheid, kracht en genade van de opgestane Borg.

Ds. C.G. Vreugdenhil is sinds januari 2018 met emeritaat na 43 jaar actieve dienst als zendingspredikant en predikant.

De Groot Goudriaan